

ת"פ 25130/08/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל לוקסביץ

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 25130-08-13
31 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאל לוקסביץ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - לנצט

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - חופית אדרי בשם עו"ד נוז

מתורגמנית לרוסית גב' יקות.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שביום 11.8.13 בשעה 07:00, ברחוב ז'בוטינסקי באשדוד, ניגש מאחור לאייסל מיכאלוב בעת הולכה ברחוב, אחז בידה בחוזקה וחטף מידה מכשיר טלפון בשווי 3,500 ₪, בו אחזה, ונמלט מהמקום. את המכשיר מכר לאחר תמורת 300 ₪- עבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה.

ההסדר הוצג לביהמ"ש כבר ביום 1.10.13 על פיו נדחה לקבלת תסקיר, והתביעה הודיעה כי אם מהתסקיר יעלה כי קיימת נזקקות טיפולית ומשתף פעולה בהליך טיפולי, וכי לא קיים חשש להישנות עבירות דומות בעתיד, וימליצו להימנע ממאסר- תסתפק ב-6 חודשי מאסר בעבודות שרות, בעוד הסנגור יבקש להסתפק בחודשיים מאסר בעבודות שרות, וכן מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, ואם לא- הטיעונים פתוחים.

מאז, הדיונים נדחו שוב ושוב כדי ליתן לנאשם הזדמנות ועוד הזדמנות לשתף פעולה עם שרות המבחן והממונה.

מהתסקירים עלה כי הנאשם כבן 35, נשוי, אב לשתי בנות קטינות, יליד מולדובה, עלה ארצה בשנת 2009. מאוקטובר

עמוד 1

2013 עובד בחברת אינסטלציה.

בילדותו הוא ומשפחתו עברו טראומה כתוצאה מפטירת אחיו בתאונה , לה היה עד.

הנאשם השלים 17 שנות לימוד , ולדבריו הוכשר כעורך דין אך לא מצא עבודה בתחום.

הוא חווה משבר בעליה, ומצוקה כלכלית שכן אשתו לא יכולה לעבוד בשל מגבלות בריאותיות, וכיום היא סובלת ממחלה ממארת , והוא המפרנס היחיד. מהתסקיר הראשון עלה כי לדבריו עישן סמי רחוב אך שלל נזקקות טיפולית למרות הניסיון לגייסו לטיפול.

הוא הודה והביע חרטה ובושה והסביר כי פעל ללא שיקול דעת שכן היה עליו להגיע לשדה התעופה לאסוף את משפחתו ולא היה לו כסף . הם התרשמו כי נוטה להשליך האחריות על גורמים חיצוניים וכי מדובר באדם המתקשה לשתף בתכנים רגשיים ולפתח יחסי אמון, על רקע הטראומות שחווה, שלא עובדו, ולכן משפיעות על חייו. הוא נעדר בשלות רגשית ובעל קווי אישיות ילדותיים , נוקט במנגנוני הגנה של הדחקה ובריחה מהתמודדות עם קשיים .

כפי הנראה סובל מבעיה של סמים כדרך של התמודדות אך מסרב לבדוק זאת לעומק ולכן נמנעו מהמלצה כלשהיא.

למרות זאת ביהמ"ש בניסיון שלו לגייס הנאשם לטיפול דחה הדיון לקבלת תסקיר משלים.

בתסקיר הנוסף צויין כי פנה אליהם כדי להיכנס לאשפוזית , ביצע בדיקות נחוצות, וב-20.2.2014 נקלט בה וסיים ב-6.3.14. הוא עמד בכללים , שיתף פעולה והביע מוטיבציה להמשיך בטיפול בקהילה ולהשתלב בתחנה לנפגעי סמים כדי שיוכל להמשיך לטפל באשתו ובנותיו. ב-20.3.14 עבר ראיון קבלה והיה אמור להיקלט בקבוצת הכנה. הדיון לכן נדחה שוב אולם התברר כי לא התייצב לפגישות עם העו"ס למרות שזמן מספר פעמים וכן בשל מבצע "צוק איתן" והטיפול לא החל . גם לאחר המבצע ניסו לזמנו אך ללא הועיל . הוא גם לא התייצב בשרות המבחן ולא מסר דגימות שתן לבדיקה, והתברר כי נפתח נגדו תיק נוסף, ולכן הגיעו למסקנה כי מדובר במי שמתקשה להתנהל באופן נורמטיבי ללא טיפול וכי קיים לכן סיכון להישנות עבירות, אך שוב נמנעו מהמלצה.

למרות האמור שוב ניתנה לו הזדמנות לפנות אליהם והדיון נדחה . במהלך תקופה זו מסר דגימות שתן לבדיקה והתברר כי לא משתמש בסמי רחוב אך לעיתים משתמש בתחליף סם, סבוטקס. לדבריו, עושה כן כי התחליף מונע ממנו להשתמש בסמי רחוב ומאפשר לו לתפקד. הוא הביע אכזבה מעצמו לצד חוסר אונים ותסכול. לדבריו אשתו ואימו הוא משקיע מאמצים להתרחק מחברה שולית ומבלה יותר זמן בבית אולם סובל מתופעות פיסיות קשות כתוצאה מאי השימוש בסמים , דבר המשפיע על תפקודו. הוא ייחס חשיבות לניסיון שניתן לו על ידי ביהמ"ש , ודווח כי מגיע לבדיקות ולשיחות באופן קבוע , משתף מעולמו הפנימי ובכמיהה לסם, ומגלה מודעות לבעיית הסמים. הוא הביע תחילה מוטיבציה להשתלב בטיפול במרכז המתדון אך בהמשך החליט שמעוניין בניקיון טוטאלי ולכן ביקש להשתלב שוב בתחנה לנפגעי סמים. בנסיבות אלה נדחה הדיון שוב. כמו כן נתבקשה חוו"ד ממונה.

למרות האמור, מהתסקיר האחרון עלה כי לא הגיע לבדיקות השתן אליהן הוזמן , ניתק קשר עם שרות המבחן, וכי בשונה מהעבר הוא שולל נזקקות טיפולית, לא מעוניין להיעזר בגורמים טיפוליים ואינו פנוי לטיפול. בשיחות התקשה להכיר בהיותו נפגע סמים וחלו שינויים שליליים בעמדותיו ורגרסיה, וגילה חוסר מוטיבציה לטיפול אף שמביע חשש מתוצאת ההליך המשפטי. לכן שוב נמנעו מהמלצה טיפולית , אולם למרות זאת ציינו כי היו ממליצים על מאסר בעבודות שרות אך הממונה לא ימצא אותו כשיר בשל השימוש שעושה בסמים.

למרות האמור התברר כי הממונה מצאו כשיר לשאת מאסר בעבודות שרות.

לחובת הנאשם שתי הרשעות: אחת קודמת ואחת מאוחרת. הראשונה בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית מיום-20.1.13 ושנייה הפרת הוראה חוקית מיום 20.4.14.

התביעה עותרת בנסיבות אלה למאסר בכלא שכן, למרות הניסיונות הרבים שניתנו לו, לא עמד בפרמטרים שנקבעו בהסדר, ומפנה למתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר ולקביעתו של כב' השופט ד"ר קובו בת.פ. 16626-03-13 בהסתמך על החלטת בימ"ש עליון בע"פ 7655/12

אדרס פייסל נגד מ'י. שם בעבירת שוד לא מתוכנן מראש, שבוצע בצוותא חדא, במהלכו הופל המתלונן, הותז לעיניו גז, וגנבו ממנו סכום של 500 ₪ ומכשיר טלפון- בימ"ש מחוזי קבע מתחם של ארבע עד שש שנים אך בערעור המתחם הועמד על 6 חודשים עד שנתיים.

כמו כן מפנה לרע"פ 2797/09 **חגי גולן נגד מ'י** שם הנאשם חטף תיק שהכיל 10,000 דולר אותו משך עם אחר מעל כתפה של המתלוננת, וכשהתנגדה דחפו אותה, הפילו אותה וגרמו לה לשריטות ושפשופים. מהתסקירים עלה כי השקיע מאמצים להיגמל ושהמב"ח המליצו לכן להאריך המאסר על תנאי של 12 חודשים שהיה תלוי נגדו אולם בהתחשב בעברו הפלילי ביהמ"ש הפעיל המאסר על תנאי אך החפיף חלק, והטיל עליו 22 חודשי מאסר. בערעור לבימ"ש מחוזי העלו התקופה החופפת של המאסר באופן שגזר הדין הופחת ל- 15 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון דחה הבקשה ומעבר לנדרש הוסיף כי מבלי להפחית מחשיבותו של הליך שיקום וגמילה אין בו כדי לאיין את חומרתן הרבה של העבירות: **"עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה משורש. עוד יוער, כי תסקיר שרות מבחן על אף חשיבותו הרבה, עדיין אינו אלא כלי בידי ביהמ"ש בבואו לקבוע את העונש אשר ראוי להשית על הנאשם בהתחשב בכלל נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות".**

הסנגור מפנה לת.פ. 772/09 (שלום קרית גת) **מ'י נגד עינב שמאייב**- עבירות סיוע לתקיפה לשם גניבה וסיוע בגניבת 1000 ₪ עם אחר מקופאית בשופרסל וכן עבירה של קבלת רכוש שהושג בפשע וארבע עבירות של הפרת הוראה חוקית, ללא המלצה של שירות המבחן, נגזר דינו ל-4 חודשי מאסר בעבודות שרות.

הערך החברתי הגנה על שלומם הפיסי והנפשי של תושבי המדינה, על זכות הקניין שלהם ועל זכותם הבסיסית להלך חופשיים וללא מורא ברחובות העיר כשרכושם הפרטי בידיהם.

תופעת חטיפת התיקים ומכשירי הטלפון מתפשטת בשל קלות הביצוע, השווי היחסי הגבוה של הרכוש שנגנב, היכולת לבחור קרבן "נוח", חלש, בעיקר נשים, נכים וילדים, ובכך ההתנגדות למעשי העבירה תהא דלה למול יכולת גבוהה להימלט מבלי להיתפס.

לא בכדי העבירה בוצעה על ידי הנאשם באקט חטיפה מאחור, וזאת לצורך השגת יתרון ההפתעה, וכדי למנוע זיהוי על ידי הקרבן. קיימת עזות מצח בביצוע העבירה לאור יום, לעיני כל.

מדובר בעבירה בעלת פוטנציאל לפגיעה קשה, שכן יכולה אישה קשישה להתנגד, לאבד משווי משקלה, ליפול, וחלילה

להיפגע קשה.

רק מבחן התוצאה, כלומר מידת הכוח שנאלץ העבריין להפעיל, כדי להתגבר על ההתנגדות, והחבלה שנגרמה עקב זאת, וכן שווי הרכוש, הם שמשפיעים על החלטת הפרקליטות אם להסתפק באישום בעבירות עוון או פשע, למרות שהמעשה והכוונה זהים, ולכן מתחם הענישה חופף בחלקו ויעמוד על 6 עד 18 חודשים.

במקרה שבפני מדובר בעבירה מזדמנת, גניבת טלפון בשווי 3,500 ₪, והפגיעה הפיסית במתלוננת, שהינה ילידת 1988, הייתה קטנה.

לצערי הרב, למרות ההזדמנויות שניתנו לו, ולמרות שאף התנקה בשלב מסוים מסמים באשפוזית, בסופו של דבר, הנאשם לא הצליח לשמור על ניקיון מלא ולהשתלב בהליך טיפולי ממשי, ולכן הסיכון להישנות מעשי עבירה דומים, נותר גבוה, בעיקר בשל המצוקה הכלכלית הקשה אליה נקלע, ולכן אין הצדקה להפחית מהמתחם העונשי האמור.

נותרה רק השאלה אם בהתקיים נסיבותיו האישיות הקשות, ולאור עברו שאינו מכביד, יש להסתפק ברף המינימום של שישה חודשים, וכן אם ניתן לאפשר לו לשאת המאסר בעבודות שרות כהמלצת שרות המבחן.

התלבטתי רבות ולבסוף הגעתי למסקנה כי למרות התנהגותו כאמור, יש מקום להתחשב בנאשם, הן משום שכפי הנראה, למרות הקושי הנפשי הרב הכרוך בכך, הוא הצליח לשמור על מקום העבודה, להתנתק מחברה שולית, ולהימנע מצריכת סמי רחוב. כמו כן מצבה הבריאותי הקשה מאד של אשתו, הסובלת ממחלה ממארת הביא לכך שהוא לא רק המפרנס היחיד אלא הורה שנוכחותו חשובה ביותר בחיי בנותיו הקטנות, בעיקר אם אימו תשוב לארץ מגוריה כנטען. שליחת הנאשם למאסר בכלא יגרום לא רק לרגרסיה, אלא לפגיעה ממשית קשה במשפחתו. למותר לציין כי אם בעת ביצוע עבודות השרות, ישוב וימנע וישתמש בסמים, ממילא יוכל הממונה להפסיק העבודות ולהשימו בכלא.

כמו כן מצאתי לאזן עונשו בחיובו בפיצוי ממשי למתלוננת, למרות מצבו הכלכלי הקשה, ובהטלת עונש מותנה ארוך ומרתיע.

לאור כל האמור אני גוזרת דינו של הנאשם כמפורט:

1. מאסר לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במתנ"ס ה (טנה) באשדוד, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח לבנה אינדפורקר.

תחילת המאסר מיום 14.6.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

אני מתירה לממונה לבצע בדיקות שתן לנאשם לצורך גילוי סמים מסוכנים ומוסבר לו כי אם יפר עמוד 4

התנאים ואם ישתמש בסמים מסוכנים צפוי להפסקת העבודות ונשיאה במאסר בכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה או גניבה.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

4. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך 4000 ₪.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 15.8.15.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה